

РЕШЕНИЕ

№ 15273

гр. София, 23.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5184** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 2а, ал.3 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС).

Делото е образувано по жалба на „КАМИКО“ ООД, подадена чрез пълномощника на дружеството адвокат К. В., срещу Решение №СО-28-П/2022 от 03.10.2022. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – С..

С оспорения административен акт е прекратена процедурата по извършване на оценка на въздействието върху околната среда (О.) по глава шеста от Закона за опазване на околната среда (ЗООС), включително и процедурата по оценка за съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони по чл.31 от Закона за биологичното разнообразие (ЗБР) за инвестиционно предложение за „Добив и първична обработка на строителни материали – вулкански скали (трахиандезити) от находище «Л.», район «К.» и необходимата съпътстваща инфраструктура за достъп», с възложител «КАМИКО» ООД.

Жалбоподателят „КАМИКО“ ООД, чрез пълномощника си адвокат В., оспорва административния акт като незаконосъобразен. Твърди, че административният акт е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при липса на фактически основания за издаването му. Жалбоподателят не възразява по същество срещу становището на директора на Басейнова дирекция „Д. район“ за недопустимост на инвестиционното предложение поради противоречие с

Плана за управление на речните басейни (ПУРБ), но счита, че е следвало да му бъде дадена възможност да коригира инвестиционното предложение и да отстрани противоречието. Във връзка с това счита, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като се позовава на чл.13, ал.5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Твърди, че не са налице фактическите основания за прекратяване на процедурата по извършване на О.. Сочи, че в административното производство са представени само писма от кмета на район „Нови Искър“ на Столичната община, в които се възразява срещу инвестиционното предложение, но не се установява противоречието му с конкретен нормативен или административен акт на общинските органи. Жалбоподателят счита, че е нарушено правото му на участие в административното производство, тъй като не му е дадена възможност да изрази становище по постъпилите писма.

Ответникът – директорът на Регионалната инспекция по околната среда и водите – С., представляван от юриконсулт Б. Бозов, оспорва жалбата. Поддържа мотивите на административния акт. Счита, че Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони е неотнормисима, тъй като тя урежда извършването на оценките по ЗБР, а не на О. по ЗООС.

СЪДЪТ приема:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Всички относими към спора факти се установяват от представената административна преписка.

Жалбоподателят е внесъл в РИОСВ-С. Уведомление за инвестиционно предложение с вх.№7682/09.06.2017г. за „Добив и първична обработка на строителни материали – вулкански скали (трахиандезити) от находище «Л.», район «К.» и необходимата съпътстваща инфраструктура за достъп», във връзка с предоставена му концесия за добив на подземни богатства.

Не е спорно обстоятелството, че находището не попада в обхвата на Националната екологична мрежа и в защитена зона по смисъла на ЗБР. Както жалбоподателят е посочил в уведомлението, най-близката защитена местност „Турченица“ е на 1 359м. югозападно от границата на концесията. Най-близката защитена зона от мрежата Натура 2000 е Рибарници Ч. на 6 242 м. от терена на инвестиционното предложение.

Не е спорно обстоятелството, че инвестиционното предложение представлява нова дейност съгласно Приложение №2 към ЗООС, както изрично е посочено в уведомлението. В уведомлението се посочва, че находището ще се разработва по открит начин, като кариера и попада в обхвата на т.2 – минно дело, буква „а“ – кариери, открити рудници и добив на торф, на Приложение №2 към ЗООС. За разрушаване на скалния масив се предвижда използване на метода на сондажните заряди, а подготовката на минната маса за изземване и товарене ще се извършва чрез

пробивно-взривни работи.

Не е спорно също и обстоятелството, че по Общия устройствен план (ОУП) на С. и Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО) находището попада в зона «Гр» (рекреационни гори и земи – зелена зона) - както изрично жалбоподателят е посочил това в уведомлението. Жалбоподателят е подготвил задание за изготвяне на специализиран подробен устройствен план (СПУП) и промяна на предназначението на територията.

С уведомлението жалбоподателят е заявил искане за задължително изготвяне на О. по реда на чл.93, ал.9, т.1 от ЗООС.

В административното производство по изготвяне на О. ответникът е изискал становище от кмета и от главния архитект на Столичната община (СО) за допустимост на инвестиционното предложение.

Представено е становище от главния архитект на СО с изх.№САГ17-ГР00-1362/7/ от 31.07.201г., в което е посочено, че в зона «Гр», определена като зелена зона, не се допуска стопанска дейност, освен ландшафтна и санитарна сеч. Цитирана е част от съкратения доклад към изменението на ОУП, в който е посочено, че «в северните територии на СО се отдават на концесии огромни територии за добив на инертни материали без да бъде съгласувана тяхната локализация и програмите им за рекултивация с ОУП на СО и Концепцията за развитие на територията». Посочено е, че становище по допустимостта на инвестиционното предложение може да се даде след като по заданието за изработване на СПУП се извърши О. по реда на глава шеста от ЗООС.

Административният орган е приел, че може да бъде извършена само една О. – по инвестиционното предложение, която може да бъде приета за становище по чл.125, ал.7 от Закона за устройството на територията (ЗУТ) по заданието за СПУП.

Представено е становището на кмета на район «Нови Искър» - СО, изпратено с писмо от кмета на СО с изх.№СОА17-ДИ05-2200-4 от 10.01.2018г., с което се възразява срещу инвестиционното предложение. Кметът на район «Нови Искър» - СО е посочил, че представеният проект за СПУП предвижда промяна на предназначението на територията в зона «Тди» - терени за добив на полезни изкопаеми, което е в противоречие с ОУП и в нарушение на чл.11, ал.1, ал.3 и чл.12 от ЗУЗСО, уреждащи устройството на зелената система на СО.

Представено е становище на директора на Басейнова дирекция «Д. район» (БДДР) с изх.№ОБ-3998-2 от 09.09.2022г., с което е дадена мотивирана оценка за значително въздействие върху водите и водните екосистеми, изразяващи се в следните нарушения:

- нарушение на мярка НУ_3_1 по ПУРБ 2016-2021 – забрана за добив на инертни материали на по-малко от 50 м от бреговете на реките;

- нарушение на мярка НУ_7_5 по ПУРБ 2016-2021 – забрана за нарушаване на естественото състояние на леглата, бреговете на реките и крайбрежните заливаеми площи, тъй като в контура на находище «Л.» попадат множество повърхностни водни обекта – дерета;

- добивната дейност, осъществявана чрез взривяване, има вероятност да доведе до понижаване на нивото на подземните води и опасност от влошаване качеството на водите, предвид факта, че подземното водно тяло е скарстов характер и е определено като зона за защита за ПБВ.

Пред административния орган са представени множество възражения от

граждани и организации срещу инвестиционното предложение.

По делото не се съдържат доказателства становищата на кмета на район «Нови Искър»-СО и на директора на БДДР да са представени на жалбоподателя.

Въз основа на становището на директора на БДДР ответникът е издал оспореното решение, с което е прекратил процедурата по изготвяне на О..

Жалбоподателят е оспорил решението по административен ред пред министъра на околната среда и водите.

С Решение №85 от 12.05.2023г. министърът на околната среда и водите е потвърдил решението на директора на РИОСВ-С..

Правни изводи:

В изпълнение на правомощията си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на административния акт по всички основания по чл.146 от АПК, като не е ограничен от заявените от страните основания.

1.Административният акт е издаден от компетентния административен орган по чл.2а от НУРИОВОС във връзка с чл.94, ал.4 от ЗООС.

2.Административният акт е издаден в изискванията за форма и съдържание по чл.59 от АПК и е мотивиран в достатъчна степен, тъй като в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, а цялата преписка служи за допълване на мотивите.

3. При издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът цени като съществени тези нарушения, които влияят непосредствено на формирането на волята на административния орган и имат значение за крайния резултат. Административният акт е издаден като са изяснени напълно фактите и обстоятелствата, които са от значение за случая, за което административният орган има служебно задължение – чл.35 и чл.36, ал.1 от АПК.

Обстоятелството, че писмото на кмета на район „Нови Искър“-СО не е предоставено на жалбоподателя за запознаване и изразяване на становище не обосновава съществено нарушение на административнопроизводствените правила, доколкото в това писмо не се съдържат факти и обстоятелства, които да не са били известни на жалбоподателя и срещу които той да се защитава. Както става ясно от заявените обстоятелства в уведомлението за инвестиционно предложение, жалбоподателят е имал знание в каква зона по ОУП попада теренът на находището и сам е предложил проект за промяна на предназначението ѝ от зелена система в терен за добив подземни изкопаеми. Изводът, че предложената промяна противоречи на чл.11, ал.1, ал.3 и чл.12 от ЗУЗСО, е правен и защитата срещу него може да бъде проведена и в съдебното производство – в жалбата си обаче, както и в хода на устните състезания жалбоподателят не привежда нито един аргумент в подкрепа на предложената промяна на предназначението на територията.

Освен това, прекратяването на процедурата по извършване на О. е обосновано със становището за недопустимост на директора на БДДР, а не със становището на кмета на район „Нови Искър“-СО.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неизпълнение на задължението на органа по чл.13, ал.5 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (наредба за защитените зони). Тази

наредба е приложима при изготвяне на самостоятелна оценка по чл.31 от ЗБР за обекти в защитени зони, каквато в случая не се извършва, тъй като обектът не попада в защитена зона. Съгласно разпоредбата на чл.31, ал.4 от ЗБР оценката на инвестиционните предложения, попадащи в защитени зони и в обхвата на ЗООС едновременно, се извършва чрез процедурата за извършване на О. по ЗООС при спазване на изискванията на наредбата за защитените зони. В случая обаче не се извършва съвместна оценка по ЗООС и по ЗБР, тъй като находището не попада в Националната екологична мрежа и в защитена зона по смисъла на ЗБР. Приложима към настоящото производство е НУРИОВОС, която не предвижда процедура по отстраняване на противоречия на инвестиционното предложение в хода на административното производство.

Отбелязването в диспозитива на административния акт, че се прекратява и процедурата по оценка за съвместимост с предмета и целите на опазване на защитените зони, няма правно значение, тъй като в административната преписка не се съдържат данни за провеждане на такава процедура. Това отбелязване, вероятно, е във връзка с ал.1 на чл.2а от НУРИОВОС, която предвижда с прекратяването не процедурата по глава шеста от ЗООС да се прекратява и съвместната процедура по ЗБР.

4.Административният акт е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби на закона

Съгласно чл.2а, ал.2 от НУРИОВОС компетентният орган прекратява процедурата по О. на всеки етап от нея, когато се потвърди от съответен компетентен орган (например басейнова дирекция, Министерството на земеделието и храните, общински органи и др.) недопустимост на инвестиционното предложение спрямо действащи нормативни или административни актове. Изброяването е неизчерпателно и алтернативно - достатъчно е само един компетентен орган да даде становище за недопустимост, за да е налице основание за прекратяване на процедурата по глава шеста от ЗООС.

Управлението на водите, водните обекти и водностопанските системи и съоръжения се осъществява на основата на планове за управление на речните басейни - чл.149, ал.1 от Закона за водите (ЗВ), които се разработват от директорите басейновите дирекции – чл.155, ал.1, т.2 от ЗВ, и се преразглеждат и актуализират на всеки 6 години –чл.159, ал.1 от ЗВ. Съгласно чл.159, ал.3 приетите планове за управление на речните басейни се прилагат до приемането на актуализирани планове по ал. 1.

Последният приет ПУРБ за ЗБР е за периода 2016 – 2021г. Съгласно общата разпоредба на чл.159, ал.3 и съгласно изричната разпоредба на §6 от ПЗР на ЗИДЗВ (ДВ, бр.20/2022г.) този план се прилага до приемането на актуализиран план по реда на и чл. 159.

Басейновите дирекции извършват мониторинг върху водните обекти, като изготвят оценки и прогнози за количеството и качеството на водите по водни тела и по критериите, определени в ЗВ, които се предоставят на МОСВ и се публикуват в Бюлетин за състоянието на водите на Република България – чл.173, ал.2 от ЗВ.

Директорите на басейновите дирекции са компетентен орган по даване на становище за допустимост на инвестиционно предложение съгласно чл.2а от НУРИОВОС. По аргумент от чл.149, ал.2 и ал.3 от ЗВ, ПУРБ имат характер на общ административен акт и са задължителни за интегрираните териториални стратегии за развитие на регионите за планиране от ниво 2, териториалноустройствените, лесоустройствените, паркоустройствените и други планове. Поради това инвестиционно предложение,

което предвижда промяна на предназначението на територията и е в противоречие с ПУРБ, е недопустимо. Преценката за допустимост във връзка с ПУРБ е единствено от компетентността на директора на басейновата дирекция, а директорът на РИОСВ действа в условията на обвързана компетентност - при дадено становище за недопустимост от директора на басейновата дирекция, директорът на РИОСВ е длъжен да прекрати процедурата по извършване на О..

5.Административният акт е в съответствие с целта на ЗООС да опазва околната среда за сегашните и бъдещите поколения и да защитава здравето на хората – чл.1, т.1 от ЗООС.

При липса на отменителните основания по чл.146 от АПК жалбата се отхвърля като неоснователна. Страните не са поискали присъждане на разноски, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38^{-и} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КАМИКО“ ООД срещу Решение №СО-28-П/2022 от 03.10.2022. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: